

"Donkerden je ogen"

donkerden je ogen

ik heb je kussen

nooit willen blussen

deed water bij de wijn

maar jouw chaos

bleef een festijn

vaak donkerden je ogen

terwijl de zon volop scheen

samen voelden we de pijn

van het existentiële alleen

jij kon nergens heen

onbereikbaar in

een wereld die bruiste

tot de bui overtrok

plezier triomfeerde en

wij voorzichtigheid leerden

tussen dalen en bergen

weeft zich ons leven

de kleuren gescheiden

om het vloeken te mijden

in chaos en pijn wil ik bij je zijn

wil melker

04/05/2015

www.wilmelkerrafels.deds.nl

